

Abril 2023

“Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra” (Col 3,2)

Acabaven de néixer les primeres comunitats cristianes i ja sorgien diferències per culpa de falses interpretacions del missatge evangèlic. Pau, que estava empresonat, coneix els problemes que hi ha a Colosses i escriu a aquesta comunitat.

Es pot comprendre millor la Paraula de Vida d'aquest mes si es llegeix dins del passatge en què es troba. “Per tant, si heu ressuscitat amb el Crist, cerqueu les coses de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; poseu el cor en les coses de dalt, no pas en les de la terra. Perquè vau morir, i la vostra vida està amagada amb el Crist en Déu.” (Col 3, 1-3)

Per superar aquestes discrepàncies, Pau invita a dirigir el nostre pensament i tot el nostre ésser a Crist, que ha ressuscitat, ja que en el baptisme nosaltres també hem mort i ressuscitat amb Crist. Podem viure “en el ja però encara no” aquesta vida nova.

“Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra”.

Òbviament aquesta possibilitat no s'aconsegueix una vegada per sempre, sinó que s'ha de buscar contínuament en un camí de compromís que dura tota l'existència. Significa apuntar cap amunt en la nostra vida. De fet, Crist ha portat sobre la terra la vida del cel, i la seva Pasqua és l'inici de la nova creació, d'una humanitat nova. Aquesta seria la conseqüència lògica de qui escull viure l'Evangeli: una elecció que canvia totalment la nostra mentalitat, capgira l'ordre, les finalitats que el món ens proposa, ens allibera dels condicionaments i ens fa experimentar una transformació radical. En el fons Pau no subestima les “coses de la terra” perquè des que el cel va tocar la terra amb l'encarnació del Fill de Déu, tot ha estat renovat ^[1].

“Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra”.

Quines coses són “les coses de dalt”? Escriu Chiara Lubich: “Aquells valors que Jesús va portar a la terra i pels quals es distingeixen els seus seguidors. Són l'amor, la concòrdia, la pau, el perdó, la correcció, la puresa, la honestat, la justícia, etc. Són totes aquelles virtuts i riqueses que ofereix l'Evangeli. Amb elles i per elles els cristians es mantenen en la seva realitat de ressuscitats amb Crist. [...]

I com es fa per tenir el cor ancorat al cel, vivint enmig del món? Deixant-nos guiar pels pensaments i els sentiments de Jesús, la mirada interior del qual estava sempre dirigida envers el Pare, i la seva vida reflectia en cada instant la llei del Cel que és llei d'amor”^[2].

“Poseu el cor en allò que és de dalt, no en allò que és de la terra”.

La presència dels cristians al món s'obre amb valentia a la vida nova de la Pasqua. Són dones

i homes nous que no són del món (cf. Jn 15, 18-21) però viuen en el món amb totes les dificultats del present. Això es deia dels primers cristians: “Viuen a la terra, però tenen la seva ciutadania en el cel. [...] Així com l'ànima és en el cos, així els cristians es troben en el món”^[3].

L'opció valenta i plenament evangèlica d'un treballador que decideix ajudar el seu company acomiadat, provoca una cadena de gestos de fraternitat moguts pel seu testimoni.

“A la fàbrica arriben cartes de comiat, una d'elles dirigida a Jorge. Coneixent la seva precària situació econòmica, li proposo que torni amb mi a l'oficina de personal. “Jo estic en millor situació que ell -declaro-, la meua dona té una feina. Acomiadeu-me a mi”. El cap promet tornar a examinar el cas. Quan sortim, Jorge m'abraça commogut. El cas va de boca en boca i dos treballadors més, que estan si fa no fa en la mateixa situació que jo, s'ofereixen per ocupar el lloc d'altres dos acomiadats. La direcció es veu obligada a repensar-se els mètodes d'acomiadament. Després de conèixer el fet, el rector l'explica a l'homilia del diumenge, sense donar noms. L'endemà em diu que dues estudiants han anat a portar-li tots els estalvis per ajudar els treballadors amb dificultats, declarant: “També nosaltres volem imitar el gest d'aquest treballador” “(B. S. - Brasil)”^[4].

Patrizia Mazzola i l'equip de la Paraula de vida.

^[1] Cf. 2Cor 5,17: “És a dir, els qui viuen en Crist són una creació nova. El que era antic ha passat; ha començat un món nou”.

^[2] C. Lubich, Paraula de vida, abril 2001: *Ciudad Nueva* 375 (4/2001), p. 24.

^[3] A *Diogneto*, v, 9;vi1: *Padres apostólicos*, “Biblioteca de Patrística” n. 50, Ciudad Nueva, Madrid 2020, p. 561.

^[4] Testimoni tret de: www.focolare.org.